
NIEWIEŚCINIEC (1) *sb m*

N sg niewieścinięc.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

U kobiet i samic ssaków narząd rodny, w którym rozwija się płód, macica: Matrix Máćicá/ niewieścinięc/ to yeft członek w którym fie płód chowa. Mqcz 211b; [niewieścinięc/ matrix. Loci muliebres. Volck Nnnv].

Synonimy: brzuch, macica, macierzyzna, żywot.

MŚ